

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXII; številka 505 datum 6. 5. 2018

Marija najhitrejša, prosi za nas!

Otroci nas spodbujajo k preprostosti in iskrenemu zaupanju ... Po dolgi, za mnoge predolgi zimi je v drugi polovici aprila narava tako rekoč v trenutku ozelenela in se odela v pisano cvetje. Kmetje so zavihali rokave, saj je bilo ob »izbruhu« življenja treba pohiteti tudi z rednimi opravili na vrtu, v sadovnjaku in na polju. **»Bog, blagoslovi to setev!«** lahko slišimo iz ust kmeta, ki ob zavedanju svoje majhnosti ob vsem, kar bo to leto prineslo, vse izroča v Božje roke. Otroci nabirajo male in večje šopke in vedno znova razveselijo mamice, spletajo venčke iz marjetk in z njimi okrasijo tudi Marijin kip v svojem oltarčku ali v hišni kapelici. **Šmarnice**, ki so zacvetele na obronkih gozdov ali po vrtovih, pa **naznanjajo Marijin mesec, šmarnično branje, prepevanje Marijinih pesmi in litanij. »Kdo ima še čas za take pobožnosti?«** zaslišim. Ne morem presojati drugih, lahko pa razmislim, kako bom razporedila svoj čas.

Prijateljica iz študentskih let se je soočila s trdovratno boleznijo, agresivno obliko raka. Mama petih otrok. Čas se je v trenutku ustavil. Takoj je morala v bolnišnico na daljše zdravljenje. K njej je smel prihajati samo mož. In ko sva se po daljšem času slišali, mi je zaupala, kako težko je v trenutkih, ko jo vse boli, še moliti. Večkrat tudi ne zmore. Po licih mi spolzijo solze. Zbistrijo me vprašanja, ki se nizajo drugo za drugim. **Kako pa ti živiš sedanj trenutek? Ali to, kar delaš in živiš, daje prijeten okus tistim, s katerimi se srečuješ? Si vzameš čas za bistveno? Mora res nekdo neozdravljivo zboleti, da ga obiščem in spet najdem čas za molitev? Ali pa me šele pogreb odtrga od »vsakdanjih obveznosti«?**

Morda pa je treba obrniti vrstni red in zavestno spet začenjati dan z Gospodom. Najti v dnevu **čas za osebno molitev, branje Svetega pisma, počitek ... Marija nam daje zgled. Zaupala je brezpogojno in se v vsem predala Gospodu.** Morala je bežati v Egipt, se soočala z vsakdanjimi skrbmi, zato dobro pozna tudi našo nemoč in slabosti. Rada nam prihiti na pomoč, ko se zatečemo k njej, in posreduje pri svojem Sinu. Pri verouku večkrat ponovim, da je **Marija najhitrejša pošta do Jezusa,** kar sem večkrat doživela tudi osebno. Ob tem mi prihaja na misel naprej vzklik enega od otrok pri litanijah, ki so jih sami oblikovali: **»Marija najhitrejša, prosi za nas!«** Dodam le še svojo prošnjo: **Marija, izprosi mi poguma za bistveno!** Vir: Družina

<p>Pon., 7. 5. Gizela</p>	<p>Prošnji dan – <u>ob 10.30 na Janževskem vrhu</u> za + Marijo Kozjak in vse + Pokeržnikove Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Ivana in Jožefa Pušnika</p>
<p>Tor., 8. 5. Bonifacij</p>	<p>Prošnji dan – <u>ob 10.30 pri »sv. Bolfenku«</u> za + Petra Hartmana in sorodnike Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za vse + Sterdinove in Kristijana Osirnika</p>
<p>Sre., 9. 5. Ludovika</p>	<p>Prošnji dan – <u>ob 10.30 pri »sv. Lenartu«</u> za + Frančiško Zaveršnik Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Leopoldino Roškar in Maksimilijana <i>začetek tridnevnice pred sv. obhajilom</i></p>
<p>Čet., 10. 5. GOSPODOV VNEBOHOD</p> <p>Ob 8.uri za + Antonijo Gosak</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Brunčkove</p> <p>Ob 19. uri za + starše Kumer ter Jožeta Plevnika in sorodnike</p>	<p>... obhajamo slovesni praznik Gospodovega vnebohoda. Ta nas spominja na dogodek, ko je od mrtvih vstali Kristus dopolnil zemeljsko delovanje in po 40 dneh odšel v nebo. Poleg velike noči in binkošti je to eden izmed najpomembnejših krščanskih praznikov, v številnih državah pa je tudi državni praznik.</p> <p><u>Praznik želi poudariti pomen Kristusove bližine z Bogom Očetom in Svetim Duhom.</u> Jezus, ki je z dušo in telesom odšel v nebesa, ostaja med nami prisoten na več načinov. Kot je zapisano v <u>Konstituciji o svetem bogoslužju</u> drugega vatikanskega cerkvenega zbora (1962–1965), je Kristus navzoč tedaj, ko skupnost verujočih (Cerkev) moli ali poje, v Božji besedi, zapisani v Svetem pismu, v duhovnikovi osebi, ko deluje v Jezusovem imenu, v zakramentih ter na posebej očiteno in izraziti način v zakramentu evharistije, ki predstavlja trajno Kristusovo navzočnost. Pomen Kristusovega vstajenja in trajne navzočnosti med ljudmi je temelj, na katerem sloni nauk Cerkve in iz katerega izhaja tudi njeno verovanje. Cerkev po Kristusovem naročilu od zadnje večerje dalje (prim. Mt 26,26–30) ponavlja besede posvetitve kruha in vina v Kristusovo telo in kri. <u>Praznik Gospodovega vnebohoda je lepa priložnost, da premišljujemo o nebesih, kjer Jezus posreduje za nas, kot je pred dvema letoma pri eni od splošnih avdienc dejal papež Frančišek.</u> „Imamo tega zagovornika. Ne bojmo se iti k Njemu, ga prositi odpuščanja, usmiljenja, on nam vedno odpušča, nas vedno zagovarja, ne pozabite tega.“ Poudaril je še pomen veselja, ki spremlja Jezusov vnebohod. To se na videz zdi presenetljivo. Ko se namreč mi ločimo od naših bližnjih, smo žalostni. Jezus pa učencem obljubi, da bo vedno z njimi. Z nami je v našem družinskem življenju, v problemih in težavah, v veselju in upanju, da bi svet skupaj prinesli Bogu, je pojasnil papež. Jezus ostaja navzoč na zemlji na več načinov; med drugim pri molitvi v skupnosti in v zakramentih. Kot je pred leti med mašo v radijski kapeli radia Ognjišče pojasnil vikar kapucinskega reda, <u>br. Štefan</u></p>
<p>... v Slomškovi dvorani v Mariboru, ob 19.30 »Držečnikov večer«.</p> <p>Prof. dr. Maksimilijan Matjaž nam bo spregovoril pod vidikom:</p>	

<p>Škof Držečnik kot profesor in strokovnjak za Sveto pismo.</p>	<p><i>Kožuh, Jezusova navzočnost med nami ni plod naših misli, naše domišljije, ni virtualna kot bi rekli v jeziku sodobne tehnologije. »Upravičeno se človek vpraša: Če je tako, kje pa je Jezus, da ga ne vidim! Odprimo oči vere in ga bomo videli.« Praznik je po Kožuhovih besedah tudi vabilo »da bi skušali svoj pogled upreti v nebo, od koder prihaja naša pomoč.«</i></p>
<p>Binkoštna devetdennica</p>	<p><i>Od vnebohoda do binkošti so apostoli z Marijo in drugimi ženami doživeli in premolili prvo devetdnevnicu. Ko vsako leto ob koncu velikonočnega časa praznujemo binkošti, se jim pridružimo še mi s tole ali podobno molitvijo.</i></p> <p style="text-align: center;">Pridi, Sveti Duh!</p> <p style="text-align: center;">Napolni nas, kot si v davnini napolnil preroke, ki so preusmerili tok zgodovine.</p> <p style="text-align: center;">Napolni nas, kot si nekoč napolnil Elizabetinega sina Janeza, ko je bil še v materinem telesu, da je spoznal Odrešenika, in se je zato vzradoval duh njegove Matere, da je njena duša poveličevala Gospoda.</p> <p style="text-align: center;">Napolni nas, kot si napolnil apostola na dan vstajenja, da so dobili moč za odpuščanje, in na binkošti, da so dobili moč za oznanjanje.</p> <p style="text-align: center;">Pridi, Sveti Duh!</p>
<p>Pet., 11. 5. Estela</p>	<p style="text-align: right;">Ob 18. uri šmarnice za otroke</p> <p>Ob 19. uri vse + v družini Hrastnik in Vinšek</p>
<p>Sob., 12. 5. Leopold Mandič</p>	<p><i>Jessie Richards: Misli za navdih (Družina 2018)</i> <i>Poznamo tri večje kategorije izzivov v življenju:</i> <i>lahke, težke in nemogoče.</i></p> <p><i>Tisti, ki se spopadajo z lahkimi, živijo varno in dolgočasno.</i> <i>Tisti, ki se spopadajo s težkimi izzivi, imajo težko,</i> <i>a izpolnjujoče življenje.</i></p> <p><i>Tisti, ki se spopadajo nemogočimi izzivi, ostanejo vsem v spominu.</i></p> <hr/> <p style="text-align: center;">OB 40. OBLETNICI SMRTI ŠKOFA DR. MAKSIMILIJANA DRŽEČNIKA Somaševanje vodi: msgr. Alojzij Cvikl DJ nadškof metropolit Ob 19. uri za + škofa dr. Maksimilijana Držečnika za + Daniela Frica</p>
<p>Ned., 13. 5. 7. VELIKONOČNA NEDELJA</p>	<p>"Bog je ljubezen," kar dvakrat ponovi apostol Janez v svojem prvem pismu. Ljubezen. V neki anketi so ljubljanski študentje med vsemi vrednotami na prvo mesto postavili ljubezen. Seveda si pod to besedo vsakdo predstavlja nekaj svojega, pa vendar ljubezen ostaja tista vrednota, ki privlači, po kateri ljudje hrepenijo in jo iščejo. Predvsem si</p>

**Fatimska Mati
Božja**

Ob 8. uri
za + Zaliko Žigart
ter Marijo in Ingrid

**Ob 10. uri
SLOVESNOST
PRVEGA
SVETEGA
OBHAJILA**

Bogu in Devici
Mariji na čast
za dušno in
telesno zdravje
prvoobhajancev

Ob 10. 30
na Sv. Antonu
za + Jožeta
Vertovšeka, starše
ter Zofijo in Iva
Urana
(dekan dr. I. Rojnik)

vsakdo želi biti ljubljen. Od rojstva do smrti je to prva človekova želja, včasih skrita globoko v srcu, pa vedno navzoča. **Kako zelo si želimo biti ljubljeni!** Kaj vse stori človek, da bi bil sprejet, razumljen, varen, da bi nekomu pripadal in se mu ne bi bilo treba bati osamljenosti, praznine. Na dnu vseh naših želja in iskanj, četudi grešnih, je **želja po biti ljubljen.**

Takšne nas je ustvaril Bog. Ali ne beremo v začetku Visoke pesmi, najlepše med pesmimi: **"O da bi mi dal poljub svojih ust!"**? O očetu Makariju Velikem so pripovedovali, da je postal, kot piše v Svetem pismu, **Bog na zemlji** (Ps 82,6); kajti tako kot Bog varuje in štiti svet, tako je oče Makarij pokrival slabosti, ki jih je videl, kot da ne bi videl, in kar je slišal, kot da ne bi slišal. Enega od načinov ljubezni do bližnjega nam razodeva Jezus v današnjem evangeliju, ko moli za svoje učence in prijatelje. Očeta prosi, da bi bili učenci eno, da bi jih varoval hudega, da bi imeli v sebi veliko veselja ... Moliti za svoje bližnje, za prijatelje in za vse ljudi, to je nekaj Kristusovega.

Poglejmo, kako so to znali stari menihi, puščavniki.

Nekoč je Abrahama, učenca očeta Sizoja, skušal hudi duh. Ko je oče videl, da je učenec padel, je vstal, dvignil roke k nebu in rekel: **"O Bog, če ti hočeš ali nočeš, ne izpustim te, dokler ga ne ozdraviš."**

Sveti Paizij pa je molil za svojega učenca, ki je zapustil Kristusa. Gospod ga je hotel potolažiti in mu je rekel: **"Paizij, kaj ti moliš za človeka, ki me je zatajil?"** Toda svetnik ni nehal moliti in točiti solza za svojega učenca. **"O Paizij, ti si mi postal enak v ljubezni,"** mu je dejal Gospod.

OB 40. OBLETNICI SMRTI ŠKOFA DR. MAKSIMILIJANA DRŽEČNIKA

Trinajstega maja letos bo minilo štirideset let od smrti mariborskega škofa dr. Maksimilijana Držečnika. Rojen je bil 5. oktobra 1903 v župniji Ribnica na Pohorju. Po maturi na Klasični gimnaziji v Mariboru je stopil v mariborsko bogoslovje, študije nadaljeval v Rimu, kjer je bil v cerkvi zavoda Germanicum – Hungaricum, 30. oktobra 1932, posvečen v duhovnika. Na papeški univerzi Gregoriana je obranil dva doktorata (iz filozofije 1929 in iz teologije 1932). Po vrnitvi iz Rima je bil kaplan, najprej v domači župniji Ribnica, nato v župniji Sv. Danijela Celju. Leta 1936 začel predavati moralno filozofijo na Visoki bogoslovni šoli v Mariboru. Naslednje leto (1937) je bil imenovan za docenta Stare zaveze. Leta 1938 je bil imenovan za podravnatelja v mariborskem bogoslovju in to službo je opravljal do razpusta mariborskega bogoslovja, ob začetku druge svetovne vojne, aprila 1941. V času vojne (1941 – 1945) je delil usodo večine mariborskih duhovnikov, pregnanstvo na Hrvaškem. Zagrebški nadškof, bl. Alojzij Stepinac, ga je ob prihodu v Zagreb vprašal, če ima kot doktor filozofije in teologije kakšne želje glede službovanja. Ogovoril je, da je sin planin, zato si želi oditi v kakšno oddaljeno hribovito župnijo. Tako je bil imenovan za kaplana v župniji Visoko pri Novem Marofu, kjer so ga verniki ohranili v najlepšem spominu ter ves čas ohranjali stike z njim. Po koncu druge svetovne vojne je postal ravnatelj Lavantinskega bogoslovnega semenišča v Ljubljani ter bil obenem honorarni predavatelj in

nato docent Svetega pisma na Teološki fakulteti v Ljubljani. Papež Pij XII. ga je 15. septembra 1946 imenoval za pomožnega škofa v Mariboru, tako je 15. decembra istega leta v mariborski stolnici prejel škofovsko posvečenje. Po smrti škofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča je s 1. 3. 1949 postal apostolski administrator takrat še Lavantinske škofije, 15. 6. 1960 pa je bil imenovan za rednega škofa v Mariboru.

Edini od slovenskih škofov se je udeležil vseh zasedanj II. vatikanskega cerkvenega zbora in na koncilu sodeloval v razpravah, z opaznim nastopom o pomenu upoštevanja sociologije pri pastoralnem načrtovanju in delovanju. Dogajanje na koncilu je v veliki meri usmerilo njegovo škofovsko delovanje po koncilu. V smernicah koncila je gledal prihodnost Cerkve, zato si je prizadeval, da bi koncilске pobude pri nas kar najbolj zaživele. V tem smislu je zelo spodbujal sodelovanje laikov v cerkvenih občestvih, spodbujal in pospeševal ustanavljanje župnijskih pastoralnih svetov in ustanovil Škofijski pastoralni svet. V *Sporočilih škofijskega ordinariata duhovnikom mariborske škofije za leto 1966* lahko beremo: **»V vsaki župniji naj se ustanovi 'župnijski svet'. Za škofijo naj se osnuje 'Škofijski pastoralni svet', katerega naloga je, da (v smislu odloka o službi škofov, čl. 27) raziskuje, pretresa in dela praktične zaključke glede pastoralnega dela v škofiji** (Štev. VIII, str. 74).

Najvidnejša dela škofa Držečnika so: nov prevod in izdaja celotnega Svetega pisma, ustanovitev Slomškovega dijaškega semenišča, zgraditev Bogoslovnega semenišča in obnovitev teološkega študija v Mariboru, dokončna ureditev škofijskih mej, skrb za zidavo novih cerkva in novih pastoralnih središč (Maribor – Tezno, Odranci, Rače, Senovo...), prizadevanje za beatifikacijo škofa Antona Martina Slomška ter pospeševanje edinosti med kristjani. Mnogi, ki so ga osebno poznali in živeli z njim, poudarjajo njegovo **dobroto in milino** in pravijo, da je bil **»svetniška osebnost«**.

Sadovi njegovega pastirskega delovanja in njegovih prizadevanj so danes vidni, zato se ga želimo ob okrogli obletnici njegovega odhoda v večnost hvaležno spomniti. Na sedmo velikonočno nedeljo, 13. maja, vernike pri sv. mašah spomnite na to pomenljivo obletnico. Pri prošnjah vernikov ta dan dodajmo prošnjo: **»Naj Gospod pokojnemu škofu Maksimilijanu povrne z večnimi darovi.«** To nedeljo, zvečer ob 18.30, bo nadškof v stolnici, kjer je njegov grob, maševal zanj. Posebej vabimo k tej sv. maši duhovnike in vernike iz Maribora in bližnje okolice. V četrtek pred obletnico, 10. maja, pa bo v Slomškovi dvorani v Mariboru, ob 19.30 »Držečnikov večer«. Prof. dr. Maksimilijan Matjaž nam bo spregovoril pod vidikom: **Škof Držečnik kot profesor in strokovnjak za Sveto pismo.** V prostoru pred dvorano bo tudi odprta priložnostna razstava. V soboto, 12. maja pa se bodo škofa Držečnika spomnili v njegovi domači župniji Ribnica na Pohorju. Zvečer ob 19. uri bo v tamkajšnji župnijski cerkvi nadškofova sveta maša in po maši odprte razstave: Škof Držečnik in njegova domača župnija. Tako želimo kar najbolj izpolniti svetopisemsko vabilo in nasvet: **»Spominjajte se svojih predstojnikov, ki so vam oznanjali Božjo besedo; glejte konec njihovega življenja in ravnajte se po njihovi veri«** (Heb 13,7). mscr. Alojzij Cvikel DJ nadškof metropolit

<p>Pon., 14. 5. Bonifacij</p>	<p>Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Franca, obl. in Sabino Mihelič – <i>po maši</i> srečanje sodelavcev župnijske Karitas</p>
<p>Tor., 15. 5. Zofija (Sonja)</p>	<p>Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za +Štefko Vražič, obl. Svetovni dan družine</p>
<p>Sre., 16. 5. Janez Nepomuk</p>	<p>Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za vse + Hanžičeve in Cito Hölzl</p>
<p>Čet., 17. 5. Jošt</p>	<p>Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Dominika Pokeršnika, obl</p>
<p>Pet., 18. 5. Janez I.</p>	<p>Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Štefanijo Mihelič ter vse žive in + na Robnikovem</p>
<p>Sob., 19. 5. Marijin spomin</p>	<p>Ob 19. uri za + Milko in Antona Grubelnika ter vse + na Orozlovem</p>
<p>Ned., 20. 5. BINKOŠTNA NEDELJA</p> <p>Ob 8. uri za + Magdaleno Praznik, obl., ter očeta Ivana, Rezko, Sonjo in Petra</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Petra Marovta</p> <p>Ob 11.30 za + Romano Uraut ter moža Ferdinanda in starše Mavrič</p>	<p>Na binkoštni praznik so učenci prejeli Svetega Duha in rodila se je Cerkev. Kristusov Duh, ki je napolnil srca vernih, je začel graditi največjo skupnost, ki je kdaj obstajala. <u>Začetki so bili vse prej kot lahki</u>: prva Cerkev je morala najti pravi odnos do judovstva, iz katerega je izhajala; hitro so se pojavila krivoverstva in napačna razumevanja Jezusovega življenja in nauka; začela so se preganjanja kristjanov; v skupnostih so se pojavljali razdori, pogosto pod vplivom karizmatičnih skrajnejšev. Podobne reči so se dogajale v Korintu. <u>Sveti Pavel, ki je ustanovil to versko skupnost, je v Korint pisal nekaj pisem in v današnjem berilu bomo slišali, kako je on razumel Cerkev.</u> Najprej pravi, da Duh daje kristjanom različne darove. "Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti. Različne so službe, Gospod pa je isti. Različna so dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Vsakemu se daje razodetje Duha v korist vsem." Različni darovi, službe in dela. <u>Čemu ta različnost?</u> Da bi kristjani sodelovali, računali drug z drugim in si pomagali. Nihče ni dobil vseh darov, da ne bi postal prevzet. Vsak je dobil nekaj, da lahko s tem koristi drugim. Če darovi niso uporabljeni za rast skupnosti, je to slabo. V ozadju različnosti je isti Duh, isti Bog, pravi Pavel. Bog, ki dela vse v vseh. On je glavni delavec in graditelj skupnosti. Vsak dar, ki ga ima posamezni kristjan, naj bi razodeval Gospoda, naj bi ga naredil bolj vidnega. Darovi niso dani zato, da bi izstopal eden ali drugi član skupnosti, ampak da bi izstopal Gospod, da bi bil on bolj slavljen in ne kdo iz občestva. <u>To seveda velja tudi za nas, danes. Tudi mi imamo različne darove, službe in dela v Cerkvi.</u> Ali uporabljamo vse to za rast vseh? Se razodeva Bog po naših službah in delih? V župnijah, redovnih skupnostih, drugih občestvih - komu gre slava? Bogu ali voditeljem, ki imajo večjo odgovornost in sposobnosti? V karitativnih delih – se tu razodeva Božja darežljivost in gostoljubnost ali pa tega ni opaziti? In v naših odnosih in</p>

P. S.:

Na Sv. Antonu na
Pohorju (ob 10.00)
in v Ribnici na
Pohorju (ob 11.30)
bo potekalo
**srečanje ter
skupno druženje
bolnikov,
ostarelih in
invalidov.**
Pri daritvi, sv.
maši, bo moč
prejeti zakrament
**sv. bolniškega
maziljenja.**
Vabljeni!

prijateljstvih - je v njih vedno bolj slavljen Gospod in njegova ljubezen, ali pa prihaja do posesivnih navezanosti in zapiranja pred drugimi? Cerkev raste, kadar ima Gospod v njej vedno več bivanjskega prostora, če lahko tako rečemo. Kadar se zares pozna, da Bog dela vse v vseh, kakor pravi sv. Pavel.

V nadaljevanju pisma Pavel primerja Cerkev telesu. **"Kakor je namreč telo eno in ima veliko udov, vsi telesni udje pa so eno, čeprav jih je veliko, tako je tudi Kristus ... Vi ste Kristusovo telo in vsak zase ud."** Primerjanje Cerkve s telesom je zelo posrečeno, saj dobro pokaže, kako smo kristjani različni in hkrati eno. Pomaga nam, da se ne primerjamo drug z drugim, kajti vsakdo ima svoje mesto na telesu. Primerjanje je namreč korenina mnogih zavisti, nezadovoljstev in tekmovalnosti. Namesto primerjanja moramo **kot udje istega telesa skrbeti drug za drugega**, posebej še za tiste, ki so bolj slabotni in krhki. **"Če en ud trpi, trpijo z njim vsi udje, če je en ud v časti, se z njim veselijo vsi udje,"** pravi Pavel.

Nekdo je navajal to Pavlovo misel in je po pomoti dejal: **Ko je en ud v časti, se vsi drugi žalostijo. Morda pa se ni tako zmotil?**

Ob vsakdanjem hitenju gre marsikaj mimo nas. Minevajo dnevi, leta, desetletja ...
Ne da bi se zavedli, kaj vse nas obdaja, koliko darov prejemamo vsak dan.
Ne da bi bili hvaležni in se veselili darov. Naj bo spodnja meditacija v navdih ...

Z občudovanjem ...

"S čim boš povrnil?" me je vprašal Stvarnik, ko sem stopil pred njega.

"Povrnil ... za zvezde, ki so ti sijale v noč,
za izvire, potoke in reke, iz katerih si pil in se v njih umival,
za polja, hribe in morje, kjer si umirjal svoje srce,
za zelene trave in veter v njih, ki so ti hladili telo,
za pesem ptic in murnov, s katero si zdravil svojo dušo,
s čim boš povrnil za natrgane klase, s katerimi si nasitil svoje bližnje?
In s čim jih boš očistil, ti, ki si jih umazal,
s čim jih boš oživil, ti, ki si jih ubijal,
s čim jih boš nadomestil, ti, ki si jih iztrebljal?"

**Glej, vse to sem ti daroval in – čakal na vzgibe tvojega srca:
da bi te slišal vriskati, da bi te videl objemati, da bi te doživel strmeti!"**

"Pošlji me še enkrat nazaj," sem ga poprosil, **"in vse bom popravil!"**

Hodil bom z občudovanjem skozi tvoje gozdove in jih objemal,
na vrhovih gora ti bom vriskal,
na morskem obrežju te bom slavil z molkom ...

ob vsakem življenju ti bom prepeval hvalnico." p. Pavle Jakop

»Zato vabimo vse starše, da svojim otrokom v prvih mesecih po rojstvu omogočijo **krst in nato krščansko življenje**. Starši ob krstu v imenu svojih otrok izpovedo vero in izrečejo obljubo, da bodo svoje otroke vzgajali v veri Cerkve. To pomeni, da jih bodo poučili v veri, jim omogočili udeležbo pri verouku v domači župniji, obhajali krščanske praznike, gojili družinsko molitev in ob primernem času poskrbeli za prejem svetega obhajila in birme.

Ob pripravi na krst in ob samem obredu ste številni starši po več letih znova odkrili lepoto svoje vere ter sklenili, da boste svoje otroke skupaj z botri in kateheti vzgajali v njej. Ob tem se soočate s številnimi izzivi, saj prenos verskih vrednot na otroke v današnjih časih ni preprosta naloga.

Zato vas prosimo, da vztrajate in da skupaj z botri in starimi starši svojim otrokom podarite zgled medsebojne ljubezni, molitve in odpuščanja.

Zato se ob tej priložnosti zahvaljujemo vsem, ki ste dali krstiti svoje otroke in ki verske vrednote prenašate na prihodnjo generacijo.

Pri verski vzgoji otrok vas spremlja naša molitev in naj ostane pri vas Božji blagoslov.«

V poletnih mesecih – od junija do septembra – je »krstna« sobota:

2. junija, 21. julija, 18. avgusta in 15. septembra 2018.

Starši, ki načrtujete prejem sv. krsta za svojega otroka, prosim, da se čimprej oglasite v župnišču, da se dogovorimo za dan in uro sv. krsta.

Skrivnost večne mladosti

Če ne ljubiš rož in dreves,
če se ne znaš od srca nasmejati,
če te ne zanima nič novega,
če se ne upaš lotiti nobene nove stvari,
če ti je važnejša tvoja plača in udobje, kakor kaj takega, kar zahteva napor,
če se le pritožuješ in kritiziraš,
če si nevoščljiv, namesto da bi občudoval, tedaj nisi več mlad ...
Če pa se vračaš iz narave pomirjen in očiščen,
z očmi, polnimi luči,
z ušesi polnimi melodij,
z razširjenim srcem, ki bi rado objelo vse, ponosen na vesoljno bratstvo,
potem si na pravi poti, da boš večno mlad ...

„Nikoli se nisem staral; preživel sem le nekaj mladosti, drugo za drugo!“

(Jean-Baptiste Henri-Dominique Lacordaire (1802 – 1861))
